

ÚVOD:

Vážení spoluobčané,

po rezignaci paní Dany Cahové a ing. Pavla Jelínka (oba rezignovali na svůj mandát bez udání důvodu) se stal od 1. 7. 2007 novým členem zastupitelstva pan Vladimír Novák a od 18. 9. 2007 se stal „opět“ členem zastupitelstva pan ing. Emil Vaníček.

Již při své první účasti na zasedání zastupitelstva se nám snažil vnutit a zavádět své „bývalé, jediné správné a dobré metody“ vedení obce a řízení průběhu zastupitelstva. Protože máme jiný názor na tyto záležitosti, což on nebyl schopen akceptovat a evidentně ho to neustále poslední rok velmi znepokojovalo, je možné, že ještě zintenzívní svoji aktivitu v dalším šíření svých specifických názorů a „pravd“.

Znovu Vás tímto žádáme, aby jste takovýmto různým anonymním a neověřeným informacím nevěnovali pozornost a v případě potřeby se obrátili přímo na nás s žádostí o poskytnutí relevantních informací k otázkám, které by Vás zajímaly. Jsme připraveni Vám poskytnout veškeré požadované informace a vysvětlení.

Doufáme však, že dojde k pochopení situace všemi zúčastněnými stranami a že již v budoucnu nikdy nebudeme muset na tomto místě znovu reagovat na takovéto skutečnosti a budeme Vás moci seznámit se zajímavějšími a důležitějšími skutečnostmi.

Procházka Zbyněk, Hladík Ivan, Dvořáček Jaroslav, Dvořák Robert, Zahradka Petr

Důležitá telefonní čísla:

Tísňová linka	112
Záchranná služba	155
Policie ČR	158
Hasiči - tísňové volání	150 ústředna 568 606 111
Městská policie - tísňové volání	156 ústředna 568 840 360
Lékařská pohotovost	568 809 479
Nemocnice	568 809 111
Porucha plynu	1239
Porucha elektrického proudu	800 225 577
Porucha vody	568 846 253
Porucha telefonního spojení	13 129 (800 129 000)
Havarijní služby (auto): ÚAMK	1230 ABA 1240
Informace o dopravním spojení	900 144 444
Informace o telefonním spojení	1180
Autobusové nádraží	568 606 605
MAD dispečink	568 606 609
České dráhy informace	972 642 611
Městský úřad - ústředna	568 896 111
Městský úřad, dříve OÚ - ústředna	568 805 111
Okresní soud - ústředna	568 606 211
Úřad práce - ústředna	568 838 011
Finanční úřad - ústředna	568 802 111
ESKO-T (svoz odpadu)	568 848 066
Skládka TKO - Petrůvky	568 847 030
Mateřská škola Střítež	568 843 052

ZÁKLADNÍ DATA:

Aktuální počet obyvatel: 491

Aktuální čísla popisná:	163
Vznik JZD Střítež (10. 06.)	1950
Postavena prodejna Jednota	1971
Zrušena základní škola	1975
Vznik JZD Kožichovice	1975
Začátek svozu odpadu (popel)	1978
Vybudování kulturního domu	1983
Odhalení pomníku osvobození	2001
Odhalení pomníku J.Zvěřinovi	2003
Odhalení desky J. Dvořákovi	2007

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA:

Narození (VII. -IX. 2007):

- * Adam Muška (20. 7.), č.p. 92
- * Jakub Zahradka (28. 8.), č.p. 122

Rozloučili jsme se (VII. -IX. 2007):

- * Bohumil Beneš (15. 7.), 99 let, Střítež 59
- * Dvořáčková Emilie (29. 9.), 85 let, Střítež 29

Přihlášení občané (VII. -IX. 2007):

- * Antonín Otrusina - Střítež 163
- * Zdeňka Otrusinová - Střítež 163

Odhlášení občané (VII. -IX. 2007):

- * Věra Celá (č.p. 5)
- * Lubomír Doležal (č.p. 109)
- * Lenka Hlouchová (č.p. 65)
- * Michaela Hlouchová (č.p. 65)

Významná životní jubilea:

říjen:

- * Široký Josef (75), Střítež 90

listopad:

- * Beneš Bohumír (80), Střítež 36
- * Ondráčková Marie (70), Střítež 21

prosinec:

- * Južanin Josef (80), Střítež 82

Všem jubilantům přejeme do dalších let hodně zdraví, rodinné pohody a štěstí

Milí spoluobčané,

uplynulo léto, skončily prázdniny, dovolené. Dětem v místní mateřské školce přeji bezstarostné dětství v pěkném prostředí, školákům úspěchy v učení, občanům úspěchy pracovní, seniorům klidné stáří a všem hodně štěstí a především dobré zdraví.

Kronikářka obce.

ŽILI TU PŘED NÁMI – poračování:

Urbář z roku 1573

Ves Střítež: Z též vsi tento níže psanej plat vychází:

Matouš Kužel z lánu gruntovního žita o sv. Martinu 13 měřic, ovsa v týmž času 13 měřic podle smlouvy s týmiž střítežskými Jeho Milosti Pánem učiněné léta 72 (tj. 1572) ve štvrtek po novém létě, mají z té vsi všichni sousedé plat peněžitěj za též obilí dávati, za jednu měřici žita 7 grošů za 1 měřici ovsa 4 groše, jinejmi platy i robotami jakž jednomu každému k gruntu jeho to rozepsáno jest ta povinnost na něm náleží.

Matouš Kužel vejš psanej tímto z gruntu svého povinen jest. Slepice o sv. Jiří 2, vajec o témž času 15, orati na ozimy 3 dny, na jeří 1 den, ozimy nažiti 8 kop, jeří 8 kop, žiti na ozimy 1 den na jeří 1 den, ozim voziti 1 den, jež 1 den. Týž dává z 5 kusův pusté roli a z louky. Od tý roli

o sv. Václavu 28 grošů, 2 denáry, z kopanin o témž času 10 grošů, z kusu roli od popluží panského 6 grošů, z zahrádky k gruntu připletené 3 groše.

Jakub Hranáčů z lánu gruntovního žita o sv. Martinu 13 měřic, ovsa 13 měřic, za týž obilí dává peníze jakž nahoře doloženo jest. Slepice o sv. Jiří 2, vaječ 15, vorati na ozimi 3 dny na jeři 1 den, ozimy nažítí 8 kop, ježi 8 kop, žítí ozim 1 den, jeř 1 den, ozim voziti 1 den, jeř 1 den. Týž dává 7 kusů rolí pusté o sv. Václavu 11 grošů 2 denáry, z kopaniny o témž času 16 grošů, z kusu roli od popluží panského 6 grošů.

Jan Peterka z lánu gruntovního žita 13 měřic, ovsa 13 měřic. Za též obilí též peníze dává, slepice o sv. Jiří 2, vaječ o témž času 15. Vorati na ozimy 3 dny, na jeři 1 den. Ozimy nažítí 8 kop, jeři nažítí 8 kop, žítí ozim 1 den, jeř 1 den, ozim voziti 1 den, jeř voziti 1 den. Týž dává z 8 kusů roli pusté o sv. Václavu 19 grošů, 4 denáry. Z kopaniny o týmž 13 grošů, z kusu roli od popluží panského 16 grošů.

Jan Bílek z lánu gruntovního žita o sv. Martinu 13 měřic, ovsa 13 měřic, za též obilí peníze dává. Slepice o sv. Jiří 2, vaječ o témž času 15. Vorati na ozimy 3 dny, na jaři 1 den, ozimy nažítí 8 kop, jeři nažítí 8 kop, žítí ozim 1 den, jeř 1 den. Ozim voziti 1 den, jeř voziti 1 den. Týž dává z 9 kusů rolí pusté o sv. Václavu 9 grošů 2 denáry, z kopaniny o témž čase 8 grošů. Z kusu roli od popluží panského 6 grošů.

Pan Jan Hošickej z dvoru o sv. Jiří (bejvalo prve manství) 3 zlaté a o sv. Václavu 3 zlaté. Jinejmi robotami ani platy povinen nejni.

Jan Kníže z podsedku ouroku o sv. Jiří 17 grošů, slepice o sv. Jiří 1, vaječ z kopaniny nové 15, žita nažítí 2 kopy, pšenice 2 kopy, oves séci 1 den, na louce hrabati 1 den, konopí natrhati 1 kopy snopků.

Jan Řešeto z lánu gruntovního žita 13 měřic, ovsa 13 měřic, za též obilí dává peníze. Slepice 2, vaječ 15. Na ozimy vorati 3 dny, na jeři 1 den, ozimy nažítí 8 kop, jeři 8 kop, žítí ozim 1 den, jeř 1 den, ozim voziti 1 den, jeř 1 den. Týž z 5 kusů roli pusté a z loučky o sv. Václavu 24 denárů. Z kusu roli od popluží panského 6 grošů.

Jana Soukupa grunt jest k němu lán rolí. Něco z těch rolí a luk užívá ke dvoru panskému. Ten jest pustej neb jest z něho pryč ušel na tom sedlišti (Sedlišti?), poněvadž stavení žádného není. Bude se moci ke dvoru nějaká zahrada udělati.

Jan Kamenickej z lánu gruntovního žita 13 měřic, ovsa 13 měřic, za též obilí jako jiní též dává peníze. Slepice 2, vaječ 15. Na ozim vorati 3 dny, na jeři 1 den, ozimy nažítí 8 kop, jeři 8 kop, žítí ozim 1 den, jeř 1 den, ozim voziti 1 den jeř 1 den. Z 10 kusů roli pusté a z loučky 27 grošů 1 denár. Z kusu roli u Hlinišť 6 grošů, z kusu roli od popluží panského 11 grošů.

Jakub Štěpek z lánu gruntovního o sv. Martinu žita 13 měřic, ovsa 13 měřic, ovsa 13 měřic, za též obilí jako jiní též dává peníze. Slepice 2, vaječ 15. Na ozim vorati 3 dny, na ježi 1 den, ozimy nažítí 8 kop, jeři 8 kop, žítí ozimy 1 den, jeř 1 den, jeř 1 den, ozim voziti 1 den, jeř 1 den. Z 7 kusův rolí pustých a z loučky 1 zlatý 4 groše. Z kusu roli od popluží panského 12 grošů, z kopaniny nové 18 grošů.

Vondra Starej z lánu gruntovního o sv. Martinu žita 13 měřic, ovsa 13 měřic, za též obilí jako jiní též peníze dává. Slepice 2, vaječ 15. Na ozim vorati 3 dny, na jeři 1 den, ozimy nažítí 8 kop, jeři 8 kop, žeti ozim 1 den, jeř 1 den, ozim voziti 1 den, jeř 1 den. Z 11 kusů rolí pustejch a z loučky o sv. Václavu 44 groše 4 denáry, z kopaniny 9 grošů, z pustého kusu po Arklebicích 5 grošů, z kusu roli ode dvora střítežského 22 grošů.

Václav Vencelik (Vencelík) z lánu gruntovního o sv. Martinu žita 13 měřic, ovsa 13 měřic, za též obilí jako jiní též peníze dává. Slepice 2, vaječ 15. Na ozimy vorati 3 dny, na jeři 1 den, ozimy nažítí 8 kop, jeři 8 kop, ozim voziti 1 den, jeř 1 den, žítí ozim 1 den, jeř 1 den. Ze 3 kusů pustejch rolí o sv. Václavu 9 grošů, z kopaniny 17 grošů, z kusu roli od popluží panského 6 grošů 1 denár.

Pavel Macků z lánu gruntovního o sv. Martinu žita 13 měřic a ovsa 13 měřic. Za též obilí jako jiní též peníze dává. Slepice 2, vaječ 15. Na ozimy vorati 3 dny, na jeři 1 den, ozimy nažítí 8

kop, jeři 8 kop, žiti ozim 1 den, jeř 1 den, ozim voziti 1 den, jeř 1 den. Z kusu roli pusté o sv. Václavu 2 groše, 2 denáry.

Vondra Starej z podsedku o sv. Jiří 2 groše, o sv. Václavu 2 gr.

Jíra Vybíral z podsedku o sv. Jiří 2 groše, o sv. Václavu 2 groše. Týž povinen jest na louce panské seno hrabati a jednu kopu snopku konopí natrhati.

Florian Vopršal man za fůru vinnou o sv. Martinu 1 zlatý. Týž jest povinen ryby z rybníkův na sádky svozovati a plody z rybníkův k násadám rozvozovati.

Následují 4 nečitelné řádky, špatná kopie původního textu. Také následující strana je velice nekvalitní, neboť jsou zde zcela nečitelné sumární hodnoty.

* Z též vsi sou povinni na louce Vopatůvce trávu séci, sušiti, hrabati a seno do dvora střítežského svéztí.

* Kdož koli v té vsi pivo šenkuje, má dáti pánu platu z téhož šenku o sv. Václavu 1 zl. 5 grošů.

* Při též vsi jest kostelní podací panské, slove u sv. Marka, náleží k němu Kožichovice a Slavice pánův z Valdštejna.

* Tito rybníci při též vsi panští sou (Trpík?) pod svatým Markem, sází se do něho plodu na vejtah 12 kop.

* Pod vochůzkou, sází se do něho plodu na vejtah 6 kop.

* Mokrej vodonavec, sází se do něho plodu na vejtah 10 kop.

* Též při též vsi sou lesové panští nepřilíš užiteční:

V Křivolazcích 1

V Křivolazze 1

Na Bezkovicích 1

U Babnica 1

Hardeku 1

U jívy 1

V Vodonci 1

V horách petrovských 1

Ode dvoru manského na kterýmž Opršal jest odňato od neho 1 kus k ruce jeho milosti páně.

Těch se lesův ke dvoru střítežskému užívá dřívím k palivu i k jinejm potřebám, hlídají jich hajní, aby se v nich škody sekání nedálo, kteříž k tomu nařízení sou.

Za doslovný překlad děkuji PhDr. Rudolfu Fišerovi.

Pozn: Výmluvné svědectví o procesu postupného zanikání manů a manství poskytuje písářova poznámka vztajující se ke Stříteži, která patřila ke klášternímu majetku od nejstarších dob (1104). Z někdejších manských výsad nezůstalo téměř nic. V roce 1573 platil Florián Vopršal, man ze stejné vesnice 1 kopu za vinnou fůru a měl za povinnost vozit ryby do sádek. Pozdější poznámky vepsané do urbáře potvrzují zánik jeho manství. Změna se týkala také lesa, který k manskému dvoru příslušel „ode dvora“. Obdobný osud stihl o něco dříve manské dvorce v okolí města.

O LOKALIZACI ZANIKLÝCH OSAD:

Zánik osad se obvyčejně vysvětluje jako přímý následek nepřátelských vpádů, ale tuto příčinu nelze často dokázat. Je jisté, že k úplnému zániku osad mohlo mimo nájezdy nepřátelské působit i mnoho příčin jiných, zejména nezpůsobilost místa, na kterém byla osada založena (špatná jakost nebo nedostatek půdy, obtěžování povodněmi, nedostatek vody), vymření obyvatelstva morem, rozkaz vrchností, aby obyvatelstvo přesídlilo do jiné osady, splnutí osady původně samostatné s větší osadou sousední, útěk poddaných před nelidskou vrchností, požáry apod.

Některé osady zanikly jen na čas, ale později byly obnoveny, ať již na témže místě nebo opodál vsi. Že ta neb ona dnes zaniklá osada skutečně existovala, dá se dokázat podle spolehlivých pramenů historických, obzvláště ze zápisů zemských desk. U většiny osad je

dokonce možno určit i místo, kde osada stávala neb aspoň, kde byl její katastr, který se v některých případech dá zcela rekonstruovat. K lokalizaci zaniklých osad je ovšem zapotřebí přesné interpretace všech zachovaných historických zpráv, trpělivého srovnání všech jejich údajů, bedlivého sledování, co se dalo s územím osady po jejím zániku, hlavně kam byly části území přiděleny, opatrného přibírání všech mnohdy dosti hojných památek, které po zaniklých osadách ještě dnes trvají (tvrzišť, hradišť, vykopaných předmětů, základů starých zdí, rybníčních hrází, komunikací), zachované tradice v okolí (názvy, lesů, hor, údolí, potoků, rybníků, mlýnů, dvorů), a konečně pozorování na místě samém.

Arklebice

Stávaly jihovýchodně Kožichovic v trati „Pustá ves“. Nejstarší zpráva o vsi je z roku 1225. Roku 1376 byl majitelem vesnice Jakub z Oponěšic. U Oponěšic se uvádějí také roku 1496 pusté. Opustly patrně za dobývání Třebíče roku 1468 a pak byly na čas osazeny, neboť při vkladu dědictví na Třebíč roku 1556 nejsou jmenovány pustou vsí. Pustými se jmenují o dva roky později 1558. Pozemky zaniklé osady obdělávali poddaní ze Stříteže a kromě toho ještě 42 přespolečníků. V urbáři vsi Stříteže z roku 1573 je psáno, že Vondra Starej platil z pustého kusu po Arklebicích pět grošů. V urbáři z roku 1629 se píše, že Vondra Vondrouš platil z pustého kusu po Arklebicích pět grošů a v urbáři z roku 1654 platil Vondra Vondrouš z pustého kusu po Arklebicích pět grošů a Pavel Valeckej z pustého kusu po Arklebicích 11 grošů.

Pustá ves - pověst

V dávných dobách i v našem kraji bývala místa, v nichž bylo nejisto, kde se zdržovala nebezpečná chasa, která přepadala pokojné chodce a mimo jedoucí obchodníky a olupovala je.

Podle pověsti bývala takovým smutně proslulým místem osada dnes zaniklá, ležící nedaleko Kožichovic, v místech, kde se dosud říká „Pustá ves“. Jmenovala se Arklebice, dříve Jakrabice. Dosud okolním polím říká lid „Jeikrabské“.

V roce 1225 znojenská matrona Heilwidis zaměnila Arklebice s Kosovicemi třebíčskému klášteru za Oslavany.

Dosud si lid vypravuje, že Arklebice byly sídlem lupičů, kteří byli postrachem celého kraje. Proto prý byly ještě před válkami husitskými vypáleny a od té doby zůstaly pustými, poněvadž se později nikdo neodvážil tam usadit. Místo toto zůstalo prý prokleté. Za noci prý se tu zjevovaly strašidelné příšery duše to bývalých zločinců.

Tolik lidé v pověstech o Pusté vsi vypravují. Pověsti tyto mají částečně pravdu. Ale podle dějepisných zpráv dovídáme se, že se věci v Arklebicích měly poněkud jinak. Opat třebíčského kláštera Trojan v roce 1454 prodal vzdálené Slavětice za 600 hřiven a 2 a půl kopy Liznovi z Arklebic. Podle toho možno tvrdit, že ještě v roce 1454 nebyly pusté, že nebyly spáleny ještě před válkami husitskými. Spáleny byly asi kolem r. 1470.

Když uherský král Matyáš Korvín přitáhl v roce 1468 k Třebíči, které se zmocnil a ji vypálil, toulaly se ojedinelé maďarské tlupy po širokém okolí, chytaly mladé muže a ženy a odváděly je do otroctví, děti a staré lidi zabíjely nebo posílaly do Uher. Jedna taková tlupa vpadla také do Arklebic. Komu z obyvatel se nepodařilo zavčas utéci do lesů, byl zabit nebo odveden do otroctví.

Arklebice zvolila si potom maďarská tlupa za svoje sídlo. A tak se stalo, že dřívější pokojná ves změnila se v sídlo lupičů, kteří odsud vyjížděli do okolí, vraždili, kradli a vypalovali vesnice. V té době také bylo nejvíce vesnic v našem kraji vypáleno. Přes 20 osad lehlo popelem. Některé z nich byly později od lidí, kteří se vrátili z lesů, kam se utekli, aby životy zachránili, znova vybudovány. Některé však zůstaly už pusté. Tak bylo vypáleno městečko Heraltice a kleslo na pouhou dědinu. Blízko zanikly osady: Hofeřice, Dašovice, Petrůvky, Martinice, Březová, Jenišov a Lhotka, u Předína Bezděkov, u Slavic Čaknov, Čertovec u Přibyslavic, Kochany u Klučova, Kosovice u Stříteže, Nemojovice u Vladislavi, Jajkovice a

Nehradov u Třebíče, Křižanov u Okřešic, Lubany u Pocoucova, Pohvizdy u Střížova, Radvanov u Hostákova, Raškovice u Slavic, Horní a Dolní Rokytárky u Rokytnice, Služanov u Heraltic, Víckov u Sokolí, Vrchotice u Budíkovíc, Vyprechtice u Číchova aj.

Lupiči z Arklebic vrátili se asi kolem roku 1470 - 1471 do Uher. Před tím však, než odešli, Arklebice zapálili, ty pak už nikdy nebyly vybudovány. Pozemky patřící k Arklebicím byly přiděleny Kožichovicím, Stříteži, Okrašovicím, Slavičkám, Vladislavi a Pozd'átkám.

Poznámky: Za každou hlavu prý Maďaři dostávali dukát. S tlupou přišly i houfy náboženských fanatiků, kteří vždy dokončovali dílo hrůzy. Neboť podle papežské buly mohl být prost hříchu každý, kdo by Čecha zabil a v jeho krvi se omyl.

Manské zřízení

Manské zřízení benediktinského kláštera v Třebíči vzniklo v druhé polovině 13. století. Původně byly many kláštera většinou neurození nápravníci, ale časem se vytvořila vedle náprav i léna ušlechtilá, takže se mezi kláš. vazaly rozeznávali zemané (praví leníci) a manové neurození nápravníci. Šlechtičtí manové drželi od 15. století vesměs větší lenní statky. Třebíčtí manové podléhali zvláštnímu právu, které je nám dosti známé. Konali občas sjezdy a spravovali se soudem, jehož přísedícími byli manové v čele s opatem nebo klášterním purkrabím.

Účast na těchto sjezdech byla povinná. Klášter poskytoval manům ochranu a náhradu škod, které utrpěli ve vojenských službách. Časem si trebíčtí manové vymohli právo nabývati léna i od jiných vrchností, dávali své dítky z obvodu moci opatovy, zapisovali volně věno ženám na manských statcích. Někteří z nich mohli i rubat dřevo a lovit v klášterních lesích. Trestem pro many bylo vyloučení z manského práva nebo ztráta manských statků, a to nejenom pro felonii, nýbrž i pro jiné těžké viny. Opat v tomto případě svolával zvláštní soud. Při nuceném odprodeji léna byly stanoveny prodejní podmínky od 4 manů. Odvolání z rozsudku šlo asi k zemskému hejtmanu. Avšak po zániku trebíčského kláštera přešlo klášterní zboží nejprve jako zástava a od roku 1556 jako alod do rukou světských držitelů. A zatím co ještě v 15. století tvořili většinu manů členové drobné šlechty, je v 16. století šlechtic nebo měšťan mezi trebíčskými many řídkým zjevem. Zároveň se také zmenšoval jejich počet, přesto však bylo ještě roku 1556 v 35 místech 49 manů. Brzo však nový majitel panství Vratislav z Pernštejna část statku odprodal, potvrdil sice před tím ještě manská privilegia, ale oslabil many početně a tím i významem. A tak si okolo Třebíče zachovali jakési zvláštní postavení oproti ostatním poddaným až do první poloviny 19. století jen ti držitelé bývalých manských dvorů, kteří setrvali ve svazku panství trebíčského. Byl to ovšem už jen matný odlesk práva klášterního na něž odkazoval v 15. století ve spisech s trebíčskými many a o jejich manské statky mor. zemský soud.

Vysvětlivky:

Alod - druh středověkého vlastnického práva, především šlechtického, při němž se příslušný nemovitý statek nacházel v plném vlastnictví svého majitele a dědicky přecházel na jeho pravoplatné nástupce.

Léno - za feudalismu pozemky a výsady, propůjčené lenním pánem uživateli za slib věrnosti, poslušnosti a vojenské pomoci. Zpočátku bývala léna propůjčována panovníkem jen do dočasné držby významnějších příslušníků družiny a mohla jím být kdykoliv odebrána ve druhé polovině 12. století se však již v Čechách a na Moravě prosazovala dědičnost lén.

Většina bývalých lén se posléze přeměnila ve svobodné šlechtické statky a jen tam, kde si panovník udržel nadpozemkovou držbou svoji bezprostřední moc, se lenní systém udržel déle. Svě leníky měli i někteří mocnější světští a duchovní feudálové.

Náprava - drobný lenní nešlechtický statek panovníka, šlechty i církve s povinností vojenské služby.

Nápravník - za feudalismu držitel nápravy, který byl z tohoto titulu své vrchnosti povinován především vojenskou pomocí. Nápravníci pocházeli z řad poddaných, měšťanstva i nižší

šlechty. Význam nápravníků klesl po rozšíření námezdního vojska a nápravníci se postupně přeměňovali ve vrstvu majetnějších poddaných nebo přecházeli mezi svobodníky.

Purkrabí - velitel hradní posádky a současně nejvyšší správní a soudní úředník nad oblastí k hradu náležející, dosazovaný a podléhající feudálními vlastníky příslušného panství.

Vinná fůra - manové víno panské buď sami dováželi nebo platili za vinné fůry po jedné kopě. Kdo ve vesnici pivo šenkoval, platil o svatém Václavu bečku soli. Dvořáci a manové byli povinni tyčky do vinohradů panských vézti, ryby z rybníků do sádek voziti a plody k násadám rozvážeti.

Použitá literatura a prameny:

- * Urbář třebičského panství r.1573.
- * V. Nekuda: Zaniklé osady na Moravě v období feudalismu.
- * Jan Dokulil: Náš kraj v pověstech a lidovém vyprávění.
- * Časopis společnosti přátel starožitností 1947.
- * J. Žemlička Slovníček základních pojmů k dějinám feudalismu v českých zemích.
- * Od Horácka k Podyjí, ročník II. 1931.
- * R. Fišer: Klášter uprostřed lesa. 2001.

Zpracovala: Marie Dvořáková, kronikářka.

MATEŘSKÁ ŠKOLKA – učitelky:

Mateřská školka byla založena **15. října 1945.**

- 1945 - 1946 Jiřina Chromá (z Rokytnice)
- 1946 - 1946 Marie Porubková
- 1946 - 1947 Marie Otosulová (z Vranova)
- 1947 - 1948 Zdeňka Sedláková (z Tnavy)
- 1948 - 1949 Bohumila Topinková (z Jevišovic)
- 1949 - 1950 Věra Jarošová (z Pozďatína)
- 1951 - 1954 Bohumila Švédová (Procházková) (z Přibyslavic)
- 1954 - 1955 Alena Michalová (z Třebíče)
- 1956 - 1959 Hana Dvořáková (z Třebíče)
- 1959 - 1962 Marie Mrňová (z Lipníka)
- 1963 - 1963 Marie Krejčová (z Petrušev)
- 1964 - 1966 Marie Mrňová (po mateřské)
- 1964 - 1967 Františka Pokorná (z Třebíče)
- 1967 - 1968 Jana Neumanová (z Třebíče)
- 1968 - 1979 Růžena Špaková (z Třebíče)
- 1979 - 1982 Květoslava Kadlecová (z Třebíče)
- 1982 - 1984 Věra Průchová
- 1984 - 1990 Marie Vrbová
- 1990 - nyní Naďa Musilová a Dagmar Grenová (z Třebíče)

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE:

Zastupitelstvo Obce Strážná na zasedání:

č. 07 ze dne 30. 07. 2007

* Po odstoupení paní Dany Cahové složil předepsaný slib a ujal se mandátu pan Vladimír Novák.

č. 08 ze dne 26. 08. 2007

Schvaluje:

* Rozpočtovou změnu č. 2 dle přílohy.

Vydává:

* Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2007 o zrušení obecně závazné vyhlášky č. 4/2003.

* Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2007 k systému odpadů.

* Opatření č. 1/2007 Řád veřejného pohřebiště.

Stanovilo:

* Stanovilo odměnu předsedy a členů majetkové a správní komise.

Zastupitelstvo obce děkuje panu Jiřímu Dvořákovi, manželce paní Marii Dvořákové, paní Marii Benešové a ostatním spoluorganizátorům za obětavou přípravu velmi pěkné výstavy obrazů akademického malíře a pedagoga Jiřího Dvořáka a srazu rodáků.

Dále děkujeme občanům za poskytnuté dary na tuto slavnost.

č. 09 ze dne 24. 09. 2007

Rozhodlo o (správní úkony):

* vydat v souladu s § 56 citovaného zákona o volbách do zastupitelstev obcí panu Vladimíru Novákovi „Osvědčení o tom, že se stal členem zastupitelstva“, a to dnem 01.07.2007.

* vydat v souladu s § 56 citovaného zákona o volbách do zastupitelstev obcí Ing. Emilu Vaníčkovi „Osvědčení o tom, že se stal členem zastupitelstva“, a to dnem 18. 9. 2007.

Zvolilo:

* pana Vladimíra Nováka předsedou kontrolního výboru.

Stanovilo:

* odměnu předsedy majetkové a správní komise.

STRÍTEŽSTÍ RODÁCI:

Josef Procházka - starosta obce, předseda starostenského sboru Třebíč, kronikář, betlemář, ochotník, hasič

Narodil se 12. 9. 1899 ve Stříteži. Vystudoval reálné gymnázium v Třebíči. Od 17 let bojoval v I. světové válce (Itálie, řeka Piava, z 6000 vojáků přežilo pouze 400).

Po návratu z fronty začal hospodařit. V r. 1928 byl zvolen do obecního zastupitelstva a v r.

1930 se stal starostou obce Střítež. Tuto funkci vykonával až do května 1945. Za jeho působení byla obec oddlužena, zavedla se elektřina, vybuodovala kanalizace, byl vrácen malý zvon do kostela sv. Marka a obec celkově vzkvétala. V roce 1939 byl jmenován předsednictvem moravských obcí, měst a okresů do funkce předsedy starostenského sboru Třebíč (dnes obdoba krajského hejtmana) na období 6 let.

Velmi aktivně se podílel na kulturním dění v obci. V období 1925-45 měla obec amatérské divadlo, kde hrál i režisoval se svým přítelem ing. Jiřím Dvořákem (hráli např. Lucerna, Psohlavci, ...). Dlouhá léta působil v místním hasičském sboru. Psal rodinnou kroniku a jeho celoživotním dílem je namalování betlému. Zemřel 28. 12. 1971.

SEZNAM OBYVATEL OBCE STRÍTEŽ:

Viz. Zpravodaj č. 3/2007!!!

Život v obci – co se událo

Život v obci – připravujeme

FOTOSERIÁL (stromy v obci Střítež):

1. Lípa u sv. Františka - se nachází u hřiště. Zasadil ji v r. 1919 šafář statku p. Krejčí, na památku pozemkové reformy. Původně zde stával dřevěný kříž, který zchátral a obrázek z něj byl připevněn na lípu.

2. Tři lípy „Lípy svobody“ - se nachází na návsi před školkou. Zasadilo je v r. 1917 obecní zastupitelstvo, na paměť nastoupení císaře Karla I.. Dvě lípy uschly a v r. 1919 byly vysázeny nově - po ukončení I. světové války. Byly nazvány „Lípy svobody“. V r. 1927 vysázeno na návsi 5 kaštanů. V r. 1930 vysázena před školkou „Lípa Masarykova“ a v r. 1934 „Lípa Švehlova“.

V r. 1937 obec vysázela 2 lípy před vchodem na hřbitov. V r. 1968 byla vysazena „Lípa svobody“ na návsi (u obchodu).

3. Lesní stromy pod sv. Markem - se nachází na stráni pod kostelem sv. Marka. Stromy v r. 1922, 1924, 1926 a 1931 vysázela obec Střítež.

4. Řada topolů - se nachází u silnice směrem na Jaroměřice n/Rok. Byly vysázeny v r. 1956.

ZVONY – kostel sv. Marka a kaplička:

1. Menší zvon z r. 1521. Místo: kostel sv. Marka - věž. R. 1942 rekvírován pro válečné účely, v r. 1945 vrácen. Stále funkční.

2. Větší zvon z r. 1553. Místo: kostel sv. Marka - pod kůrem. V r. 1995 pukl, v r. 1996 byl sundán a nahrazen novým zvonem.

3. Nový zvon z r. 1996. Místo: kostel sv. Marka - ve věži. Nahradil zvon velký. Nápis „Svatý Marku oroduj za nás“.

4. Malý zvonek „Robotníček“ (zrušení roboty) z r. 1848. Místo: kaplička na návsi. Doposud funkční, zvonění při úmrtí.

JAK ŠEL ČAS – zavěšení zvonů r. 1945 a 1996:

Rok 1945 - zavěšení vráceného malého zvonu (starosta Josef Procházka), který byl zabaven v r. 1942 pro válečné účely.

Rok 1996 - svěcení nového zvonu (biskup P. Jiří Paďour a P. Zdeněk Kovář), který nahradil původní velký zvon (pukl).